

i Udvalget ikke været i Tvivl om, at det har været Regeringens Mening, at den Værdi, man skulde finde, skulde være Grundværdien. Det er blevet bekræftet ved det Samraad, vi have haft med Ministeren for offentlige Arbejder, at det, man stadig har haft for Øje, var dette, at det var Grundværdien, der skulde rammes. Nu har man i sine Bestræbelser for at give saa vidt muligt bestemte Regler, hvorefter man skulde finde denne Grundværdi, foreslaaet, at man tager to Ejendomsskyldvurderinger, den tidligere og den senere, og saa betragter Differencen mellem disse Vurderinger som de paagældende Grundes Værdistigning. Udvalgets Flertal har ikke ganske kunnet tiltræde den Opfattelse, idet der er en Mængde Forhold, der øve Indflydelse herpaa. Man kan ikke ubetinget paastaa, at den Difference, der maatte vise sig mellem en Vurdering, der er foretaget for Aar tilbage, og en, der foretages nu, udgør de paagældende Grundes Værdistigning. For det første spiller Bygningsforholdene en meget betydelig Rolle, f. Eks. hvis en meget dygtig Mand efter en tidligere foretaget Ejendomsvurdering bygger Aar efter Aar, én Bygning til eet Brug og en anden til et andet Brug, saa et og saa et andet Skur mere eller mindre kostbart, o. s. v. Under saadanne Forhold vil det være overmaade vanskeligt for Vurderingskommissionen at sige, at netop den eller den bestemte Sum skyldes en Stigning i Ejendommens Værdi. Man skal først trække alle de opførte Bygningers Værdi fra, og Mandens Forretningsdygtighed kommer ogsaa til at øve sin Indflydelse paa Værdien ligesom mange andre forskellige Forhold. Alt dette maa tages i Betragtning. Det have vi jo nu ment vilde være vanskeligt at vurdere, og derfor har Flertallet foreslaaet at sige Tingen lige rent ud, at det, vi søge, er Grundenes Værdi, akkurat paa samme Maade som foreslaaet i Loven om Esbjerg Havn. Dermed tro vi, at man kommer til at gaa lige og direkte løs paa den Sag, man vil have fremmet, og det staar for Flertallet, som om det aldeles ikke vil være vanskeligere at bestemme Grundenes Værdi end den samlede Ejendoms Værdi. Enhver Vurdering, hvor der ikke netop staar en Køber, som vil købe den bestemte Ejendom, bliver mer eller mindre et Skøn, hvad enten det er den samlede Ejendom, en Del af den eller Grunden, man skal vurdere. Efter min Mening kan man lige saa vel skønne rigtigt med Hensyn til Værdien af Grunde, der ligge hen, som

med Hensyn til Værdien af Ejendomme med Bygninger. Derfor foreligger der i øvrigt saa gode Beviser gennem Erfaringerne fra Ejendomsskyldvurderingerne, at man slet ikke behøver at gaa videre. Ejendomsskyldvurderinger, som ere foretagne paa alle bylignende Pladser, hvor der er Tale om Forhold, der ligne dem, vi her beskæftige os med, vise, at Vurderingsraadet meget vel paa saadanne Pladser har kunnet ramme det rigtige, og der foreligger ikke Klager fra saadanne Pladser i større Udstrækning end fra alle andre Steder i Landet, hvor saadanne Forhold ikke ere til Stede. Med disse Erfaringer for Øje have vi ikke ment det rigtigt at prøve paa at binde Vurderingsraadene til bestemte Regler. Erfaringerne vise jo hen paa Vurderingsraadenes forretningsmæssige og praktiske Sans, naar det gælder om at finde de Veje, som de skulle følge. Det drejer sig jo her om ganske det samme, som vi vare inde paa ved Loven om Ejendomsskyld. I dens § 2 udpenslede man ikke bestemte Regler, som Vurderingsraadet skulde følge ved Vurderingen, nej, man fastsatte kun visse bestemte Ting, som skulde være vejledende for dem: Prioritetsforholdene, Salgspriserne og de forskellige Ting, som praktiske Mænd regne med i saadanne Forhold. I Flertallets Ændringsforslag have vi i saa høj Grad som det er muligt, under Hensyn til de Forhold, der her omhandles, holdt os til de samme Udtryk, som findes i Ejendomsskyldslovens § 2. Dette, at Flertallet foreslaar at tage direkte Sigte paa at finde Grundværdiens Stigning, vil ogsaa efter vor Mening have Betydning i Retning af, at Vurderingsraadene ikke ville komme til at gaa paa Jagt efter at finde rene Bagateller af Værdistigning, som kunne tænkes at være foregaaede her og der.

Flertallets Ændringsforslag ville efter min Opfattelse medføre, at det, man fortrinsvis tager Sigte paa, er at ramme den øjensynlige og stærke Værdistigning og ikke beskæftige sig med Bagatellerne. Derfor borger i øvrigt ogsaa dette, at man har forhøjet den skattefri Procent fra 10 til 20. Det forekommer mig saaledes, at de Grænser, som Ændringsforslaget har draget, i allerhøjeste Grad ville være beskyttende for de Ejere, for hvis Vedkommende der kun er foregaaet en Værdistigning, som endnu er tvivlsom, medens det vil fyldestgøre Forslagets Hensigt i alle de Tilfælde, hvor der er foregaaet en stærk og øjensynlig Værdistigning, og man vil